

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Journalen NB14

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2005 , s. 68. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb14-txt-shoot-id0fe59017-448f-443f-b775-dda167667c4f.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Det er dog saare anstrengende, at staae paa denne discrimen: at forstaae og fornemme at noget Overordentligt er En forundt, og saa forstaae, at i det Øieblik det skal sættes ind i Virkeligheden er det en Linie som et Haarsbred, der afgjør om det skal faae det ligefremme Udtryk for det Overordl., at blive det Beundrede, eller det omvendte Udtryk at blive forstødt af Tiden.

[a] Noget Andet er det jo, naar den Umiddelbare, der fornemmer i sig noget Overordentligt, dristigt vover, fuldt forvisset om, at kun eet Udfald er muligt: at seire. Og see, det Modsatte skeer, det vil sige, han kommer vel til at seire, men aandeligt, hvilket er at ligge under. Dette er noget ganske Andet; thi han var ikke dialektisk, forstod ikke forud, at det Overordentlige er dialektisk, at det er en lille Streg om at gjøre om det Overordentlige maaskee er saa overordentligt, at dets adæquate Udtryk er at ligge under, at ansees som Galskab o: s: v:.